

Svar derpaa, saa det skal jeg ikke komme ind paa.

Det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds (Berg) som jo ønskede, at Loven skulde have en meget grundig Behandling, hvilket Ønske jeg for øvrigt deler med ham, stillede i Udsigt, at der vilde fremkomme noget, om det kommer som Vædringsforslag eller som Lovforslag, eller det kommer i Form af bægge Dele ligesom i Fjor, ved jeg selvfølgelig ikke; men hvis det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds paatænker noget saadant i Aar, vil jeg tillade mig at gøre den Henstilling til det ærede Medlem, at han vil drage Omsoarg for, at hans Vædringer eller Lovforslag komme til at foreligge paa et noget tidligere Tidspunkt end i Fjor; thi at hans meget omfattende Vædringsforslag kom til at foreligge paa et saa sildigt Tidspunkt i Fjor, affødem ikke saa lidt Forvirring. Det havde simpelhen til Følge, at det ærede Medlems Vædringsforslag ikke fik nogen videre Behandling, og det er jo da vel det ærede Medlems Mening og Ønske, at hans Vædringsforslag bliver underkastet en grundig Behandling. Jeg vil kun indskrænke mig til disse saa Bemærkninger og for øvrigt udtale som mit Ønske, at Forslaget maa blive underkastet en saa grundig og alsidig Drøftelse som vel muligt; men jeg ønsker tillige, at Sagen maa gennemføres netop i denne Samling, fordi jeg finder, at det er et Forslag, som der virkelig bliver set hen til fra den Række Medborgere, som vil nyde godt af Forslaget, saarnt det bliver gennemført. Jeg vil derfor haabe, at Forhandlingen bliver grundig og indgaaende, men at man dog ikke maa fortabe sig saaledes i Grundighed, at det skulde blive til en Hindring for Forslagets Ophøjelse til Lov i denne Samling.

Formanden (Høgsbro): I Anledning af det ærede Medlems Udtalelser maa jeg bemærke, at Folketingsmanden for Vejle Amts 2den Valgkreds (Berg) allerede har anmeldt for mig, at han her i Tinget agter at forelægge det omtalte Forslag.

B. Solm: Ogsaa jeg havde i sidste Samling, da dette Forslag forelaa til 1ste Behandling, Lejlighed til at udtale mig om mit principale Standpunkt overfor Lovforslaget. Den Kritik overfor Lovforslaget, som jeg den Gang tillod mig at fremkomme med, blev den Gang mødt af den højtærede Indenrigsminister med den Bemærkning, at den forekom ham noget slarp, og at han syntes, at dette Lovforslag dog var et Forslag, som Arbejderne kunde modtage og være

tilfredse med, selv om det ikke fuldt ud tilfredsstillede de Ønsker og Krav, som de mente at have Ret til at gøre. Det har nu vist sig, siden jeg fremkom med min Kritik af Lovforslaget, som jeg nærmest formulerede derhen, at jeg sagde, at Lovforslaget var uretfærdigt og for dyrt og for indviklet i hele sin Form, for indviklet i hele sit Massineri, siden da har det vist sig, at det, hvad man har kunnet høre i sidste Samling, særlig ved 2den Behandling, fik samme Studsmaal, som det ogsaa har faaet i Dag fra det ærede Medlem fra Viborg (Klein) og det ærede Medlem fra Fredensborg (S. Hage). Det synes mig at tyde hen paa, at min Kritik af Forslaget dog har haft nogen Grund, da den deles, om end ikke set fra samme Synspunkt, af andre ærede Medlemmer fra forskellige Sider her i Salen. Naar der menes, at Arbejderne skulde dog være tilfredse med, at man nu er kommen ind paa den sociale Lovgivning, er det ogsaa Tilfældet, at de ere det, og det er min Overbevisning, at Arbejderne med Tilfredshed ville se vedtaget et Lovforslag om Forsikring mod Ulykkestilfælde. Men det er ikke Arbejderne ligegyldigt, hvorledes en social Lovgivning bliver, det kommer ikke for Arbejderne an paa — og det kommer ikke an paa for nogen Samfundsklasse, for hvilken der skal gives en Lov, som vedrører den — blot at faa en Lov; for dem er det ikke alene om at gøre, at der kommer en Lov, men det gælder for dem om, at en saadan Lov er af den Natur, at den kan gavne dem, og at de Bestemmelser, som Loven indeholder særlig med Hensyn til deres Udøvelse, ere af en saadan Natur, at Haandhævelsen af en saadan Lov kan sikre dem paa den Maade, de have Krav paa at blive sikrede, og det er ogsaa det, jeg noget tvivler om, hvorvidt det vil kunne lykkes at kunne tilvejebringe noget saadant under de nuværende Forhold.

Der blev fra det ærede Medlem fra Fredensborg udtalt den haarde Dom over Alderdomsforjærgelsen, at det var en saadan national Lov, at man ikke kunde tænke sig nogen anden Forsamling her i Verden, som vilde have vedtaget en saadan Lov. Jeg vilde meget beklage, om man ogsaa skulde kunne komme til med Berettigelse at kunne udtale en saadan Dom om Forslag til Lov om Forsikring mod Ulykkestilfælde; thi saa vilde to meget væsentlige Spørgsmaal være løste her hjemme, til Dels løste i ethvert Tilfælde, paa en saadan Maade, at Arbejderne ikke kunne andet end beklage sig derover. Jeg paaviste i Fjor, at denne Lov ikke vilde komme Arbejderne til Gode paa en saadan Maade, at de kunne være tilfredse med den.